

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Jonáš Verešpej

Název práce: Nočné kluby a fotografia

Rola fotografie v klubovej scéne elektronickej tanečnej hudby

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Václav Janoščík, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	B
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	A
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	A
Celkové hodnocení bakalářské práce.....	A

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Jonáš Verešpej ve své diplomové práci pokračuje ve výzkumu klubové scény a jejího vztahu k fotografii. Od obecné roviny se posunul dál k některým aspektům samotného aktu fotografování, nebo k některým uměleckým vstupům do problematiky.

Od historie klubové hudby a scény se přirozeně dostává k uměleckým přístupům k problému, aby se nakonec vrátil k obecnější relevanci klubové scény a jejímu vztahu k fotografování.

Jakýmsi jádrem práce je (na první pohled paradoxní) absence fotografie, respektive různých forem zákazu fotografování v konkrétních klubech. Autor vychází z vlastní zkušenosti s návštěvou a zejména prací v hudebních klubech a ukazuje, že i taková zkušenost může být smysluplně využita při výzkumné činnosti.

Oceňuji nejenom zápal, i osobní zkušenost, ale také dotazníky a rozhovory. Pochopitelná je i jistá koncentrace na postavu Wolfganga Tillmanse a jeho význam pro zpracování klubové kultury v umění. Byť třeba zde se nabízí ještě hlubší teoretická / referenční práce.

Obecně, některé popisy mohli být komplexnější nebo více teoreticky podložené. Byť autor informovaně operuje s pojmy jako je fotografie jako komodita nebo společenský kapitál.

Nicméně pointou zůstává vztah fotografie a vytváření určitého prostředí „klubu“ – prostředí pro co možná největší uvolnění, jistou intimitu, únik od hledáček současných médií stejně jako od čím dál těsnějších smyček sebereflexe naší identity.

Možná v tomto momentu mohla práce opět jít ještě dál, klidně na úroveň explicitnějších a ještě více politických úvah (o politice identit, o současné kultuře tolerance či jinakosti).

Absence fotoaparátu a důraz na jisté sdílené soukromí je totiž až příliš očekávatelným závěrem, jakkoli ho autor dál rozvádí (včetně různých kontextů od GDPR až po sexualitu).

Přesto se Jonáš Verešpej (a to například i na rozdíl od ostatních letošních diplomantů) vůbec nebojí rozepsat závěr a dál domýšlet roli fotografie v klubové scéně.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením A.

Zajímavé číst

Vzhledem k rozsahu nevdí, že autor do značné míry těží již ze své bakalářské práce, byť i to zohledňuji ve svém hodnocení.

Práci navrhuji k obhajobě se hodnocením B.

Otázky:

Klubová scéna a současná konzervativní atmosféra? (politika identit)

Jak by ses vztáhl k umělcům, kteří klubové prostředí využívají jinak než (více či méně) dokumentárně? (např. Charles Atlas, DIS collective ...)

Datum:

Podpis: